

treu ningú. Arriba el dia esperat i a l'embarcar les maletes es perden, l'avió surt amb vint-i-una hores de retard, durant el vol no et poden oferir res, ja que les hostesses s'han deixat tots els queviures a terra. No passa res més fins que l'aterratge ha de ser d'emergència, sense el tren davanter i fet pel segon d'abord ja que el capità està menopàusic i no es veu en cor per realitzar-lo. Bé, per fi ets a l'hotel, aquest està en reformes, té set estrelles menys de les que t'havien promès i a més, està ple de polls, escarbats, rats-penats i demés alimanyes. Dintre de la teva mala llet, t'animes a fer una passejada i amb una mica de sort, només t'atrakaran. Si la fortuna no és la teva aliada aquell dia et pelen al mig del carrer per un paquet de xiclets i sense que ningú se'n adoni del fet. I a tot açò, no pots anar-te'n d'allà, ja que un immens huracà matxembrat amb un terratrèmol impressionant estan fent de les seves per aquells territoris. Una meravella, oi?

• **Programació televisiva:** Té una menció especial durant aquests mesos, ja durant l'any és una mica patètica, però quan arriba l'estiu acaba sent lamentable, nefasta, tristíssima i deplorable. A més tots els concursats, programetes i gales especials s'anomenen sempre de la mateixa manera: sol de verano, verano caliente, agua de verano, anochecer en verano, qué calor en verano!!, verano en la costa, verano azul (per cert, Xanquete ha mort), qué verano más veraniego... senyors de la tele: La tele en verano da por el año.

• **Tema animals:** Quina gran quantitat d'animals són abandonats en vacances, suposo que deuen molestar als amos i per això els deixen tirats en qualsevol carretera. Tu vas tan tranquil amb el teu vehicle i a part de la pudor inaguantable que despedeixen has d'anar fent esses i esquivant tot el seguit de "fiambrillos" canins i demés per a no re-trepitjar-los. Un desastre, a més si per desgràcia ho fas, et quede tot el cotxe ple de vísceres enganxades al parabrisse i això si no t'arriba l'esquixada de sang al parabrisse... D'igual manera, molts desalmats també deixen als pobres ancians engarjolats als geriàtrics, amb l'excusa que són un estorb en vacances. I clar, un cop dintre, ja no van a buscar-lo més. Sempre hi ha algun d'ells que se l'emporten lligat amb una cinta elàstica a la baca del 124 i a la primera curva, amb una contra-volantada, el fan caure a la cuneta i allà el deixen. Llavors l'ancià s'ho romia i diu: "Això és que no m'han lligat bé a propòsit, malparits!!!".

• **Intoxicacions:** Què em dieu de les intoxicacions a dojo i de litre i mig sense envàs retornable que es produeixen?. Normalment al crospar-nos la típica "ensaladilla española" radiactiva de quan Franco ere corneta amb una maionesa color kaki i el postre de maduixes amb nata (color all i oli) que ens ha servit el "guarro" de torn al típic "xiringuito cutre-saltxitxero". La broma acabe erosionant al pobre Roca de tantes vegades que anem a veure'l. I per dalt i per baix, en fi, deixem-ho córrer a veure si guanya la medalla d'or.

• **Tema amor:** què dur és separar-se de la persona estimada durant els tres mesos d'estiu. S'han de separar fins al mes de setembre i sempre és un drama majúscul, digne d'una novel·la de Corín Tellado. "Oh!! estimat/da, no puc acomiadar-me de tu, t'estimo tant, no podré suportar-ho, serà molt trist, no podré estar sense tu..." I resulta que passa l'estiu, ell s'ha fet gay i ella està casada i amb tres criatures.

• Tenim també la parella que s'ha conegut durant les vacances i pensen que serà etern. Veiem-ho.

Ella: Oh estimat!!, quina sort d'haver-nos conegut.

Ell: Sí, ja, però anem a un hotel.

Ella: Era el destí, t'estimo, amor meu.

Ell: Què? Ah! Sí, sí, jo també, però anem a l'hotel o què?

Ella: Sí, però m'estimaràs per sempre més, oi?

Ell: Oh, i tant!, va anem, que aquí a prop en conecxo un de barat.

Ella: Abraça'm fort, t'estimo, tu m'estimes?

Ell: Joder, qué pesada la tía!!!, que sí, jo també.

I a l'endemà, d'ell només quede un número de telèfon i a més fals.

- Cas contrari: La típica "sueca" que et truca al mes de maig i et diu que ets pare. "Ay, la mare de Déu!!! (penses tu), però això no pot ser". "I tant que pot ser, replica ella amb un perfecte valencià, a més el nen és clavat a tu, alt, ros, guapo, ulls clars, ja dic, com tu".

Escolta "sueca", no et facis la "sueca" (li repliques amb "xuleria"), perquè jo sóc petit, gras i negre com el carbó, així que ja em diràs...

• **Guirilandia Parc:** Els "guiris", que venen aquí i es foten fins al cul de sol, gambes, paelles, calimotxos, cer-veses, cubates, el que sigue. No tenen ni idea de res, són capaços fins i tot de posar-se davant d'un bou pensant-se que són com "Floquet de neu", (no el del zoo, sinó la cabreta de Heidi, a la qual es beneficiava Pedro sense que ella ho sapigués, però això és una altra història). Bé, com anava dient, es pensen que són el Juli, l'Agost i el Septiembri junts, i tu t'ho mires des de fora i penses: "Hi ha dues solucions; o s'amaga als barrots o tindrem carn picada per a fer lassagna durant una bona temporada."

• Però no penseu que tot a l'estiu són coses dolentes i pèssimes com les que acabo de dir, nosaltres tenim la gran sort de poder disfrutar l'estiu a LES COVES. Això sí que és vida i no ho canviem per res del món!!. Piscina, tertúlies a la fresca i quan arribe l'agost, festes: Quin bon rotllo!!, quina amistat!!, això és una altra dimensió, colles juntes als garitos, sopars a la fresca, sentiment d'AMIS-TAT que ens invaeix a tots, gent que s'estima, bous, gatinnes, verbenes, resagues, cares de son, amors d'estiu, rotllos de primavera, atracaments al caixer (quant gasteu!!, diuen les mares), contractes de 12 dies. LES COVES és el millor poble del món i els Covarxins som els millors. No hi ha cap mena de dubte. Per això no podem canviar el nostre poble per res i molt menys a l'estiu.